

Jangan terlalu taksub ranking universiti

BERITA HARIAN
5/10/2016 p. 35

Menteri Pendidikan Tinggi, Datuk Seri Idris Jusoh baru-baru ini, mengeluarkan kenyataan mengenai ‘lima universiti tempatan berada dalam kelompok satu peratus universiti terbaik dunia.’ Kenyataan itu berdasarkan kedudukan oleh QS Quacquarelli Seymonds World University 2016/2017. Cumanya kita kurang pasti adalah kedudukan universiti Malaysia oleh Times Higher Education World University.

Lima universiti penyelidikan yang tersenarai termasuklah UM, UUM, UKM, UPM dan UTM yang dikatakan melahirkan graduan holistik, berteraskan kepada keusahawanan dan keimanan. Ramai tentu tahu bahawa untuk disenaraikan dalam kedudukan empat petunjuk utama yang mempengaruhi kedudukan adalah pengajaran, penyelidikan, petikan atau sifasi (citing) dan pengantarabangsaan.

Namun, untuk mengejar kedudukan dan keinginan untuk mendapatkan pengiktirafan tidak setanding yang berorientasikan komersial, adalah sesuatu yang tidak rasional. Seruan tokoh akademik yang mahu Malaysia melupakan perkara kedudukan universiti dan kembali kepada keperluan asasi pendidikan dan untuk kekal relevan serta berupaya bersaing pada peringkat global dalam konteks keilmuan, adalah lebih sesuai dihayati.

Kedudukan kewangan universiti yang terpaksa mencari dana sendiri, keupayaan mendapatkan tenaga pengajar yang berpengalaman, berkelayakan tinggi dan tersohor sudah dengan sendirinya

menjadi halangan dankekangan bagi institusi terbabit.

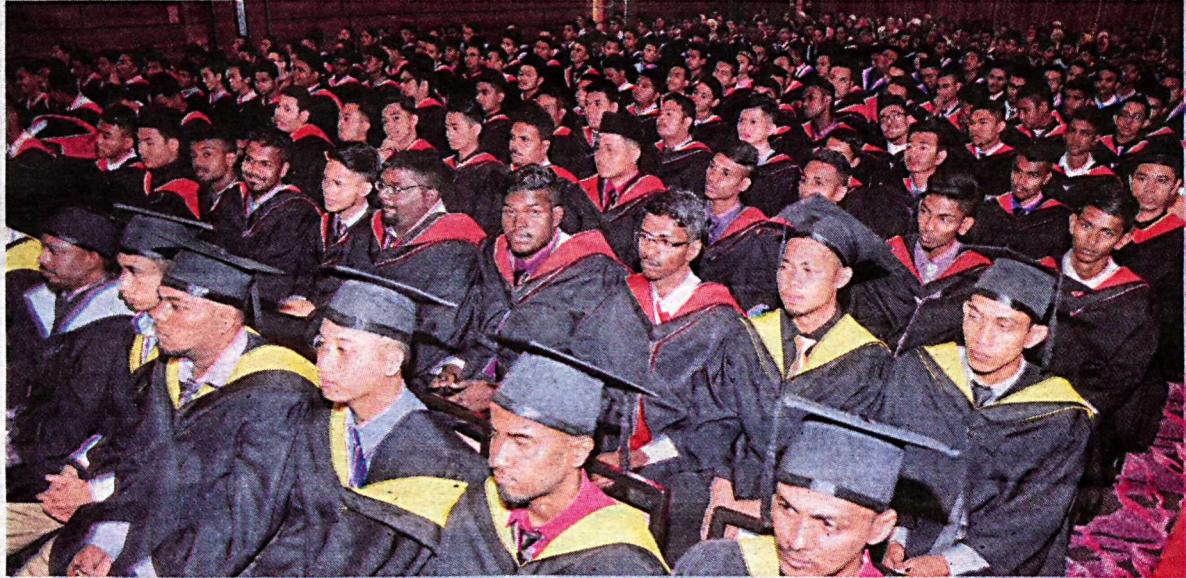
Usaha menjalankan dan menghasilkan penyelidikan bertaraf dunia juga masih dalam senarai panas sebuah institusi. Mungkin ilmuwan Malaysia yang berkhidmat dan berada di luar negara serta yang menyumbang hasil kerja mereka dapat membantu.

Sukar buat perbandingan

Pihak Barat terutamanya akan sentiasa mengubah matrik yang mereka gunakan, jadi sukar untuk membuat perbandingan yang bermakna daripada satu tahun seterusnya. Pengkritik juga mendakwa bahawa ini adalah satu langkah pemasaran sebagai usaha untuk meningkatkan kualiti kedudukan, perubahan dalam metrik akan menghasilkan perubahan dalam kedudukan yang mendorong orang ramai untuk mempercayai perubahan yang berlaku.

Proses keseluruhan seolah-olah menunjukkan satu jenis autoritatif kepersisan dan ketegasan yang menyampaikan maksud sebenar kepada kedudukan, tetapi adalah karut semata-mata untuk mengatakan bahawa, sebagai contoh, UNIMAP ‘berada di kedudukan lebih tinggi’ daripada USM atau UNITAR harus berada di kedudukan lebih baik dari OUM.

Oleh kerana sistem kedudukan ini diikuti ramai, ia turut menggalakkan Kolej dan Universiti untuk menyertai sistem ini iaitu untuk melakukan apa yang mereka boleh untuk meningkatkan kedudukan sebagai contoh, menghabiskan banyak wang kepada perkara yang dirancang atau di-

Graduan berkualiti menyumbang kepada pembangunan negara.

Seruan tokoh akademik yang mahu Malaysia melupakan perkara kedudukan universiti dan kembali kepada keperluan asasi pendidikan dan untuk kekal relevan serta berupaya bersaing pada peringkat global dalam konteks keilmuan, adalah lebih sesuai dihayati”

anggap penting atau agresif contohnya, meningkatkan jumlah pemohon dan menolak permohonan yang dimajukan supaya kelebihan ‘hanya yang terpilih’ sahaja Mendapat tempat, Lantas meningkatkan kedudukan mereka.

Dengan bantuan media, institusi terbabit dapat melonjak kos yang lebih tinggi dan seterusnya kos pengajian turut meningkat.

Bukan pengukur kualiti

Dikhabarkan ‘kedudukan’ yang diisyaratkan tidak mengukur kualiti pendidikan di institusi terbabit, malupun apa-apa ‘hasil’ pertimbangan (sebagai contoh, adakah pelajar di Kolej X benar-benar belajar dan adakah pelajarnya mendapat pekerjaan selepas tamat pengajian?).

Sebahagian besar (22.5 hingga 25 peratus) kedudukan sebuah institusi bukan dari kajian bermakna tetapi daripada ukuran ‘reputasi’ atau laporan ‘rakan penilaian’. Dengan memberi ‘pemberatan’ ketara kepada pendapat orang berkedudukan untuk menilai kecermerlangan akademik mahasiswa

sekolah,’ status kedudukan membentarkan penggunaan ‘merupakan’ seperti ‘universiti pembekal pengajaran’.

Pengkritik berkata, komponen ini menjadikan ‘kedudukan’ seolah-olah pertandingan populariti atau pertandingan ratu cantik dan kemudiannya meminta pegawai kolej memberi kenyataan merit relatif berdasarkan panduan oleh media. Langkah reputasi ini dilakukan semata-mata demi himpunan prejudis.

Pengkritik turut memberi perhatian terhadap budaya taksub dengan prestij dan kehebatan. Status kedudukan ‘membutukan lagi keimbangan status’ bakal pelajar dan ibu bapa.

Kita perlu kembali kepada ‘fundamental’ dan muhasabah diri dari mana kita bermula dan bagaimana untuk kekal relevan dan berupaya bersaing pada peringkat global dalam konteks keilmuan.

Azizi Ahmad,
Segambut Luar,
Kuala Lumpur